

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/227/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8217206522
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2019:8217206522.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: G. Q., V.. Z., J.. XX.XX.XXXX, G. J. XXX/XX, XXX XX G., právne zastúpenej: JUDr. Róbert Hnatko, advokát so sídlom Tehelná 1611/58, 085 01 Bardejov, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 2.923,16 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.872,40 Eur od 7.8.2017 do zaplataenia, zo sumy 595,95 Eur od 8.12.2017 do zaplataenia, zo sumy 695,63 Eur od 11.5.2019 do zaplataenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 84,78 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.11.2017 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.468,35 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.468,35 Eur od 07.08.2017 do zaplataenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že dňa 02.04.2007 bola medzi ňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom uzavretá Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobkyni zo strany žalovaného poskytnutý úverový rámec vo výške 25.000,00 Sk (829,85 Eur) a po schválení uvedenej zmluvy bola žalobkyni aktivovaná Kreditná karta „Home Credit - Vaša nová Peňaženka“. Žalobkyňa začala používať kreditnú kartu žalovaného a takto čerpala finančné prostriedky v rámci žalovaným poskytnutého úverového rámca. Zdôraznila, že tak v úverovej zmluve zo dňa 02.04.2007, ako ani v úverových zmluvných podmienkach žalovaného nebola uvedená ročná percentuálna miera nákladov, tzv. RPMN. V žalobe podrobne rozpisala za jednotlivé roky 2007 až 2017 čerpanie finančných prostriedkov od žalovaného, ako aj jej úhrady vykonané v prospech žalovaného na úhradu úveru. Uviedla, že celkovo za obdobie 10 rokov prečerpala od žalovaného sumu vo výške 5.217,74 Eur a celkovo zaplatila žalovanému sumu vo výške 8.934,61 Eur. Uviedla, že úverovú zmluvu podpísala slobodne a vážne a konkludentne udelila súhlas pri aktivácii karty, avšak trvá na tom, že v súlade s Občianskym zákonníkom spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. So žalovaným sa dohodla na individuálne dojednaných ustanoveniach vo forme Všeobecných zmluvných podmienok a tieto boli žalobkyni doručené, avšak za individuálne dojednané podmienky sa nepovažujú také, s ktorými sa síce mala možnosť žalobkyňa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ale nemohla ovplyvniť ich obsah. Je potrebné ešte uviesť ustanovenie § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. (Zákon o ochrane spotrebiteľa) v znení neskorších predpisov, na základe ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Žalovaný nesmie, podľa vyššie uvedeného zákona, právo na ochranu pred

neprijateľnými podmienkami upierať. Žalobkyňa uznáva nárok žalovaného na istinu vo výške 5.217,74 Eur a zákonom určenú ročnú úrokovú sadzbu za poskytnutie úveru za uvedené obdobie vo výške 5,05 % ročne, čo po prepočítaní predstavuje sumu 1.248,52 Eur. Na základe vyššie uvedeného má žalobkyňa za to, že žalovanému uhradila na úver sumu vo výške 2.468,35 Eur navyše, čím sa žalovaný dostal voči žalobkyni do bezdôvodného obohatenia.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 15.12.2017 k podanej žalobe uviedol, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalovaný ďalej nesúhlasil ani s jednotlivým rozpisom súm čerpaných a uhradených žalobkyňou, ktoré uviedla v žalobe. Uviedol, že žalobkyňa nepredložila žiaden dôkaz, že doposiaľ čerpala úver vo výške 5.217,74 Eur a uhradila sumu 8.934,61 Eur. Žalobkyňa podľa žalovaného v skutočnosti čerpala sumu 5.525,07 Eur a uhradila doposiaľ sumu 8.689,05 Eur. Zároveň žalovaný vzniesol námietku premlčania na časť žalovanej sumy. Aplikujúc trojročnú premlčaciu lehotu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a skutočnosť, že žaloba bola súdu doručená dňa 27.11.2017, považuje splátky uhradené pred dňom 27.11.2014 za premlčané. Žalovaný ďalej uviedol, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín „revolvingový“ znamená po slovensky „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou „klient sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, t.j. skutočnosť, že zmluvné strany nemôžu vedieť a ani nevedia pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru, pretože pri takomto type úveru sa zásadne definuje len výška úverového rámca, ktorá v tomto prípade bola individuálne dojednaná vo výške 25.000,00 Sk (829,85 Eur). Pokiaľ ide o výšku RPMN, ktorá podľa názoru žalobkyne v zmluve absentovala, žalovaný uvádza, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku z 27. januára 2011, sp.zn. 6Co 95/2010, kde jednoznačne stanovil, že „...keďže predmetná vec sa týka revolvingového úveru a RPMN nie je dobre možné stanoviť, nebolo možné stotožniť sa s prvostupňovým súdom, že pre neuvedenie RPMN je úver podľa § 4 zákona bez úrokov a bez poplatkov.“

3. Žalobkyňa písomným podaním zo dňa 29.04.2019, doručeným súdu dňa 30.04.2019 uviedla, že súhlasí so sumami, ktoré vo vyjadrení k žalobe zo dňa 15.12.2017 uviedol žalovaný (odsek 2. odôvodnenia), teda že žalobkyňa čerpala sumu 5.525,07 Eur a uhradila sumu 8.689,05 Eur. Vzhľadom na uvedené má za to, že uhradila na spotrebný úver, pri fikcii bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy sumu vo výške 3.163,98 Eur navyše, čím sa žalovaný dostal voči žalobkyni do bezdôvodného obohatenia. Zároveň navrhla zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.163,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.163,98 Eur od 07.08.2017 do zaplatenia.

4. Žalovaný v písomnom podaní doručenom súdu dňa 31.05.2019 uviedol, že v predchádzajúcom podaní vzniesol námietku premlčania na žalobkyňou uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia a to v objektívnej premlčacej lehote. Ohľadne plynutia subjektívnej premlčacej doby, uviedol, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyni známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie. Keďže žalobkyňa doplatila istinu poskytnutého úveru vo výške 5.525,07 Eur splátkou splatnou dňa 15.07.2013, je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia po dátume 15.07.2015 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Žaloba bola podaná dňa 27.11.2017.

5. Súd vo veci nariadil viaceré pojednávania. Na pojednávanie nariadené na deň 03.06.2019 súd riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a žalovaného. Právny zástupca žalobkyne sa dostavil na pojednávanie. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom podaním doručeným súdu dňa 31.05.2019 ospravedlnil svoju neúčasť a súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti žalovaného, súd vec postupom podľa § 180 C.s.p. prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

6. Na pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 právny zástupca žalobkyne uviedol, že žalobkyňa má vyše 77 rokov a koncom mája sa podrobila operácii oka a vzhľadom na jej zdravotný stav nie je možné v súčasnej dobe vykonať jej výsluch v súdnom konaní. K plynutiu premlčacej doby uviedol, že žalobkyňa ho kontaktovala až 02.05.2018, pričom predtým komunikovala s inou advokátskou kanceláriou, ktorou jej bolo poradené vyzvať žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový. Táto výzva bola datovaná 28.07.2017, preto má za to, že v uvedenom mesiaci sa žalobkyňa dozvedela o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

7. Uznesením vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 03.06.2019 súd postupom podľa § 139 a nasl. C.s.p. na návrh žalobkyne pripustil zmenu žaloby v zmysle jej podania zo dňa 29.04.2019 (odsek 3. odôvodnenia), t.j. že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 3.163,98 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.163,98 Eur od 07.08.2017 do zaplataenia.

8. Na nariadenom pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov a to úverovej zmluvy, úverových zmluvných podmienok, listu žalobkyne žalovanému, podacieho lístka, oznámenia - žiadosti o vydanie bezdôvodného obohatenia, kópie poštových poukazov, prehľadu čerpania, prehľadu platieb klienta, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

9. Z Úverovej zmluvy zo dňa 11.04.2007 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako klientom a dlžníkom a žalovaným ako veriteľom vyplýva, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru pri výške úverového rámca 25.000,00 Sk a pri mesačnej splátke vo výške 5 % z dlžnej čiastky. Žalobkyňa predmetnú zmluvu podpísala dňa 02.04.2007.

10. Z prehľadu čerpania predloženého žalovaným vyplýva, že žalobkyňa za obdobie od 27.04.2007 do 03.02.2014 celkovo čerpala na revolvingový úver poskytnutý žalovaným sumu 5.525,07 Eur.

11. Z prehľadu platieb klienta predloženého žalovaným vyplýva, že žalobkyňa za obdobie od 14.05.2007 do 23.05.2017 vykonala úhrady na splátky revolvingového úveru poskytnutého žalovaným v celkovej výške 8.689,05 Eur. Za obdobie od 14.05.2007 do 14.11.2007 boli úhrady v celkovej výške 240,82 Eur.

12. Z výzvy zo dňa 28.07.2017 vyplýva, že žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.872,40 Eur a to v lehote 7 dní od doručenia výzvy.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

15. Podľa § 2 písm. a), b), d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

18. Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

20. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

21. Podľa § 100 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

22. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

23. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákona, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

26. Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

27. Podľa § 151 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

28. Podľa § 186 ods. 2 Civilného sporového poriadku, súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.

29. Súd o veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu (§ 215 C.s.p.), ku ktorému dospel na základe výsledkov vykonaného dokazovania (§ 185 a nasl. C.s.p.) a zároveň v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. považoval za nesporné aj skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela.

30. V konaní bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX z 11.04.2007 o poskytnutí revolvingového úveru, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý zo strany žalovaného úverový rámec vo výške 25.000,00 Sk s tým, že žalobkyňa sa zaviazala platiť mesačne splátky vo výške 5 % z dlžnej čiastky. Súčasťou úverovej zmluvy boli aj úverové zmluvné podmienky žalovaného. Žalobkyňa za obdobie od 27.04.2007 do 03.02.2014 vyčerpala celkovo 5.525,07 Eur a za obdobie od 14.05.2007 do 23.05.2017 uhradila žalovanému na splátky úveru sumu 8.689,05 Eur.

31. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere je vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, zmluvou spotrebiteľskou a vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 až 54 Občianskeho zákonníka a zároveň zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov účinného v čase uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a to v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

32. Z vykonaného dokazovania má súd preukázané, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená platne, na jej základe čerpala žalobkyňa čiastky úveru a postupne ich uhrádzala. Pokiaľ ide o náležitosti úverovej zmluvy, tie stanovuje § 4 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom podľa ods. 2 písm. g) musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z predloženej úverovej zmluvy vyplýva, že táto údaj o RPMN neobsahuje. Súd sa nestotožňuje s právnym názorom žalovaného, ani názorom vysloveným Krajským súdom v Prešove v rozhodnutí zo dňa 27.01.2011 sp.zn. 6Co/95/2010, že RPMN pri revolvingu nie je potrebné v zmluve určiť. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/215/2012 zo dňa 10.10.2012, ktorý zaujal právny názor, že pokiaľ zákon o spotrebiteľských úveroch určil ako zákonnú náležitosť stanovenie RPMN (bez rozlíšenia, či ide o revolving, resp. iný druh úveru) akcentujúc jej dôležitosť zákonným znením, že ak nie je RPMN uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca ako dodávateľ finančnej služby a profesionál na finančnom trhu nemôže túto skutočnosť opomínať, resp. zanedbávať. Zákon č. 258/2001 Z.z. teda vyžaduje uvedenie RPMN aj pri revolvingových úveroch. K rovnakému záveru dospel napr. aj Krajský súd v Prešove v rozsudku sp.zn. 2Co/135/2013 zo dňa 12.03.2014 kde uviedol, že nemožno súhlasiť s argumentmi, že z dôvodu nepredvídateľnosti dokedy revolvingová zmluva a podmienky v nej uvedené budú platiť, nedá sa stanoviť RPMN, ale ani iný spôsob uvedenia konkrétneho spôsobu výpočtu príslušenstva k istine a všetkých ostatných poplatkov, ktoré môže dodávateľ služby od spotrebiteľa vyžadovať. Je zrejmé, že údaj o RPMN sa dá určiť na začiatku revolvingového vzťahu, pretože v tomto období výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádza z počtu splátok, ktoré sú vlastne v tomto čase zistiteľné. Iná je situácia v priebehu tohto úverového vzťahu v podobe revolvingového úveru, na napriek tomu nemožno pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, pretože musí obsahovať prehľadné vymedzenie povinnosti dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať, aké nároky vo vzťahu k nemu môže žalobca uplatniť. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 14Co/78/2012 zo dňa 19.12.2012 a Krajského súdu v Žiline z 30.10.2013 sp.zn. 6Co/138/2013.

33. Vzhľadom na nedodržanie vyššie uvedenej obligatórnej náležitosti zmluvy o úvere, tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 2 písm. g) zákona č. 258/2001 Z.z.

34. Keďže poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobkyňa ako dlžníčka bola povinná žalovanému ako veriteľovi vrátiť iba ním poskytnutú sumu finančných prostriedkov, t.j. sumu 5.525,07 Eur (odsek 10. odôvodnenia). Ako vyplývalo z vykonaného dokazovania žalobkyňa do dňa

podania žaloby uhradila na svoj dlh celkovo sumu 8.689,05 Eur. Z uvedeného dôvodu došlo na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, keďže tento prijal od žalobkyne plnenie bez právneho dôvodu a to vo výške 3.163,98 Eur (8.689,05 - 5.525,07), ktoré je v zmysle § 451 Občianskeho zákonníka žalovaný povinný vydať žalobkyni.

35. Súd sa musel vyrovnáť s námietkou premlčania, ktorú v priebehu konania vzniesol žalovaný. Podľa § 107 Občianskeho zákonníka sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok bezdôvodne obohatil, t.j. v subjektívnej premlčacej dobe, najneskoršie sa právo na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. v objektívnej premlčacej dobe. Začiatok objektívnej a subjektívnej premlčacej doby je stanovený odlišne a ich vzájomný vzťah je taký, že sú na sebe nezávislé čo do svojho začiatku, plynutia aj konca. Ak skončí plynutie niektorej z nich, právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu.

36. Subjektívna dvojročná premlčacia doba začala plynúť odo dňa, keď sa žalobkyňa dozvedela, že na jej úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že o skutočnosti, že na jej úkor sa mal žalovaný obohatiť sa dozvedela v mesiaci júl 2017, keď po porade s advokátom výzvou zo dňa 28.07.2017 vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia (odsek 6. a 12. odôvodnenia). Teda najskôr 01.07.2017 začala žalobkyni plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia a v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka by uplynula dňa 31.01.2019 a keďže žaloba bola podaná na súd dňa 27.11.2017, v zmysle § 122 Občianskeho zákonníka táto premlčacia doba neuplynula.

37. Pokiaľ ide o vyriešenie otázky, či na daný prípad je potrebné aplikovať 3-ročnú alebo 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu, súd poukazuje na väčšinou rozhodovaciu prax Krajského súdu v Prešove (napr. rozhodnutie sp.zn. 21Co/72/2014), z ktorej vyplýva, že žalovaný je obchodnou spoločnosťou, je poskytovateľom spotrebiteľských úverov na profesionálnej báze, preto sa predpokladá u tejto spoločnosti vyššia odborná úroveň a dodržiavanie právnych predpisov vzťahujúcich sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov. Žalovaný pri uzatváraní zmlúv koná evidentne úmyselne so snahou dosiahnutia zisku, preto takýto subjekt nesie aj oveľa väčšiu zodpovednosť za férové pravidlá pri poskytovaní úveru a dôsledky z porušenia týchto zákonných povinností. V čase uzatvárania zmluvy žalobkyne so žalovaným už niekoľko rokov platili ustanovenia o spotrebiteľských úveroch. Rovnako aj o spôsobe a podmienkach uzatvárania zmluvy, ktoré sú upravené v Občianskom zákonníku. Ak žalovaný obchádzal zákon o spotrebiteľských úveroch neuvedením všetkých požadovaných náležitostí, toto jeho konanie sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu. Aj keby súd pripustil, že žalovaný nechcel dojednať zmluvu so žalobkyňou v snahe získať prospech, ťažko je možné uveriť, že žalovaný nevedel, čo môže takýmto konaním spôsobiť a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzročený. Konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s 10-ročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo, t.j. kedy boli zo strany žalobkyne vykonané jednotlivé úhrady splátok úveru. Žaloba bola podaná na súd dňa 27.11.2017, pričom žalobkyňa vykonala za obdobie od 14.05.2007 do 23.05.2017 celkové úhrady vo výške 8.689,05 Eur, pričom v období od 14.05.2007 do 14.11.2007 vo výške 240,82 Eur a od 14.12.2007 do 23.05.2017 vo výške 8.448,23 Eur. Z uvedeného vyplýva, že 10-ročná objektívna premlčacia doba uplynula iba ohľadne splátok úveru vo výške 240,82 Eur a ohľadne ostatných splátok úveru vykonaných po 14.12.2007 vrátane podľa § 122 Občianskeho zákonníka neuplynula, keďže žaloba bola podaná na súd dňa 27.11.2017.

38. Z vyššie uvedeného vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalovaným je dôvodná iba v časti splátok úveru vo výške 240,82 Eur, preto súd žalobe v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.923,16 Eur vyhovel a zaviazal žalovaného na jej zaplatenie žalobkyni. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 240,82 Eur súd žalobu z dôvodu námietky premlčania vznesenej žalovaným zamietol.

39. Ďalej žalobkyňa žiadala priznať úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.163,98 Eur od 07.08.2017 do zaplatenia. Žalobkyňa omeškание žalovaného s plnením odvodzovala márnym uplynutím 7 dňovej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle jej výzvy zo dňa 28.07.2017. K tomu

súd uvádza, že splatnosť nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia sa riadi ustanovení § 563 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že čas splnenia tohto dlhu nebol medzi stranami dohodnutý, ani ustanovený právny predpisom a ani určený v rozhodnutí, takže v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka bol žalovaný povinný splniť dlh, vydať bezdôvodné obohatenie prvý deň po tom, čo ho o plnenie žalobkyňa požiadala. Žalobkyňa predložila súdu predžalobnú výzvu adresovanú žalovanému zo dňa 28.07.2017 (odsek 12. odôvodnenia) a zároveň tvrdila, že táto bola žalovaným riadne prevzatá s tým, že od 08.07.2017 je tento v omeškaní. Žalovaný skutkové tvrdenie žalobkyne o doručení výzvy na vydanie bezdôvodného obohatenia nepoprel, čím ho súd považoval za nesporné (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Predmetnou výzvou však žalobkyňa žiadala od žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1.872,40 Eur, preto v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa žalovaný dostal do omeškania iba ohľadne zaplatenia sumy 1.872,40 Eur. Nad uvedenú sumu, žalobkyňa žiadnu predžalobnú výzvu, ktorou by sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia nepredložila, preto až doručenie žaloby, resp. rozšírenie žaloby žalovanému súd považoval zároveň aj za doručenie výzvy žalobkyne žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia v časti nad sumu 1.872,40 Eur. Žaloba žalobkyne o zaplatenie sumy 2.468,35 Eur bola žalovanému doručené dňa 06.12.2017, z čoho následne vyplýva, že v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dňom 07.12.2017 sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 595,95 Eur (nad sumu 1.872,40 Eur v zmysle predžalobnej výzvy) stal splatným a až následne dňa 08.12.2017 sa tak žalovaný dostal s plnením tohto svojho záväzku do omeškania. Rozšírenie žaloby na sumu 3.163,98 Eur bolo žalovanému doručené dňa 09.05.2019, z čoho následne vyplýva, že v zmysle § 563 Občianskeho zákonníka dňom 10.05.2019 sa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 695,63 Eur (nad sumu 1.872,40 Eur v zmysle predžalobnej výzvy a nad sumu 595,95 Eur v zmysle žaloby) stal splatným a až následne dňa 11.05.2019 sa tak žalovaný dostal s plnením tohto svojho záväzku do omeškania. Vzhľadom k uvedenému súd postupom podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3, § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. priznal žalobkyni voči žalovanému úrok z omeškania vo výške vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.872,40 Eur od 7.8.2017 do zaplatenia, zo sumy 595,95 Eur od 8.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 695,63 Eur od 11.5.2019 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd pri určení výšky úrokov z omeškania postupoval podľa § 10c predmetnej vyhlášky, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol pred 01.02.2013, avšak nejdúc ultra petit priznal žalobkyni ňou požadovaný úrok z omeškania vo výške 5,05 %. Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že súd žalobu v časti prevyšujúcej priznané úroky z omeškania zamietol ako nedôvodnú.

40. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

42. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Žalobkyňa sa v predmetnom konaní domáhala zaplatenia sumy 3.163,98 Eur, pričom úspech mala v časti o zaplatenie 2.923,16 Eur, t.j. v rozsahu 92,39 % a neúspech v rozsahu 7,61 % (240,82 Eur). V zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. súd pomerne úspešnejšej žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na pomernú náhradu trov konania v rozsahu 84,78 % (92,39 % - 7,61 %). O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).